

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

IV. De Poenitentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

quotidiè usque ad consummationem
fæculi.

3. Quid? In lege Naturæ & Moysis
fuisset Propitiatoria; & in Christiana
lege ea desiderarentur? Iob. c. 1. quoti-
die sacrificabat pro peccatis libero-
rum. Et ut pro amicis Deum propitia-
ret, ca. vlt. iussit ipse Deus. Quæ sacri-
ficia, Leuit. 5. & 6. varia, cum typica fue-
rint Christiani, quanto magis hoc esse
propitiatorium oportet? Et ea propitia-
bant, non ex se, sed respectu suo ad sacri-
ficium Crucis; quo efficacius Christia-
nū, in quo sum Ipse propitiatio vestra?

XXXVIII. ANTICHRISTIANISMVS.
LVTHERO-CALVINISTÆ esse Imperato-
rium negant.

CHRISTVS. Meum, inquam, Sa-
crificium Missæ est vel maxime Impe-
tratorium.

1. Cùm inter Orationes, quas iussi,
locum facile principem obtineat. Hoc
meus voluit, qui, i. Tim. 2. Suadet fieri
in Ecclesiæ Observationes, postulationes, oratio-
nes, gratiarum actiones pro omnibus. Et recte
sic exposuerunt eum S. Patres.

2. Idem Typi in Veteri Test. docent
de Hostijs Pacificis, Leu. 7. David, 2.
Reg. vlt. pro auertenda peste obtulit pa-
cifica; Onias, 2. Mach. 3. pro salute He-
liodori. Esd. 6 pro vita Darij. Enim uero
Ego sum pax vestra.

IV. DE POENITEN-
TIA.

QVÆSTIO. XXIX.

An Pœnitentia sit verè Sacramentum?

XXXIX. ANTICHRISTIANISMVS.

LVTHERO cum suis principio negarunt: dein af-
feruerunt.

CALVINUS cum suis pernegant. Vide Luthe-
ro cal. p. 3. q. 80.

CHRISTVS. Ego vero afferui, &
affero esse Sacramentum: Ioan. 20. Ac-
cipite Sp. Sanctum, quorum remissio is pecca-
ta, remittentur eis. Et quorum retinue: iu-
retenta sunt. Hic nil abest eorum, quæ ve-
ro ineffe Sacramento debent.

I. SIGNVM Externum: Remissio: Re-
mitti verò sibi peccata nemo intelligit,
nisi per signum, seu Ritum: vocis Tum
Aboluentis: Ego remitto: seu, Remeo ibi.
Et. Tum pœnitentis. Non enim remit-
ti peccata debent aut Nolentibus, aut
nisi ijs, qui peccata se habere confiten-
tur, sibique displicere testantur. Tales
Act. 19. Qui crediderant, veniebant confus-
tes, & annunciantes Actus suos. Idemque
promulgatum est, Iac. 5. Confitemini al-
terutrum peccata vestra; vt saluemini.

II. PROMISSIO gratiæ: Remittunt
eis: idque potestate Iudicaria: non An-
nunciatoria. Quippe h̄c ego dedi pot-
estate Clauium: non Prædicationis.
Vnde rectius Patres interpretati sunt
id de Fidelium peccatis remittendis in
pœnitentia: non de Infidelium remit-
tendis peccatis in baptismo. Atque de
fidelibus iudicatur. Nam i. Cor. 6. Quid
ad me de his, qui foris sunt, judicare?

III. MANDATVM liquet ibidem.
Nam ideo Ritum dedi, & gratiam pro-
mis, quod usum eorum vigere volo, &
durare usque dum purgatione eget Ec-
clesia; Luc. 13. Nisi enim pœnitentiam ger-
is, similiter peribitis.

IV. FOR-

IV. FORMA liquet ibidem: *Remitto tibi peccata tuū: Vt ex Mat. Absoluo te: Quocunque solueris super terram. &c. Sicut ex illo: Baptizantes eos in Nom. &c. forma petitur ista, Ego te baptizo.*

V. MATERIA Essentialis est in pœnitente Actio Contritionis & Confessionis: Integrans est, Actio satisfaktionis. Cum igitur adsanct Pœnitentia, quæ ad Sacra menta requiruntur, ipsum verè Sacramentum esse necesse est. Vide plura in *Lutherocalvini. par. 3. question. 80.*

QVÆSTIO XXX.

Quæ sunt Partes Pœnitentia Essentiales?

XL. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANI & CALVINISTÆ Essentialles partes constituunt Memoriae redditum ad acceptum baptismum, & Absolutionem. Vide *Lutherocalv. p. 3. q. 81.*

CHRISTVS 1. Dixit meus, qui me dilexit: *I. Joan. 1. si Confiteamur peccata nostrorum, si respiciamus ad baptismum: Fidelis est & iustus, ut remittat nobis peccata nostra, & emundet nos.*

2. Dicit *V. selectionis: Heb. 6. Imposuit l. est eos, qui semel sunt illuminati, sc. per baptismum, ut bene S. Patres, & prolapsi sunt, rursum, repetito & iam mente baptisino, renouari ad pœnitentiam baptismalem: At vero ad aliam Sacramentalem etiam plus septuagies septies possibile est renouari. Ratio. Vnum enim est fundamentum fidei & Ecclesiæ, ianua vna Baptismus: oportet esse Non rursus iacentes fundamentum pœnitentia baptismalis:*

Qui non intrat per Ostium baptismi, ille fur ei infidelis: Ioan. 10. Qui autem intrat per Ostium, ille vocem meam audit Doctrinæ docentis per Ecclesiam, & pascua inueniet Eucharistia, Pœnitentia, Confirmationis, &c.

3. Neque Petrus Simonem baptizatum, ac relapsum in peccata, *Act. 8. remisit ad memoriam baptismi: Nec, 1. Cor. 6. incoetu os Paulus: sed ad Pœnitentiam, tabulam secundam post naufragium.*

4. Nihil usquam in S. Scriptura, vel in Ecclesia Dei reperitur doctum tale, de memoria baptismi.

XLI. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANI Hi Absolutionē sō à esse partem Essentialē volunt Pœnitentia: Iste duas, Ritum Visibilem, & Verbum Absolutionis.

CHRISTVS. Ego vero duas solas institui, Confessionem, & Absolutionem, *Ioan. 20. ceu supra liquet. Cum enim Sacramentum voluerim esse signū visibile inuisibilis gratiæ, statui ad signū externum Confessionis peccata remitti cum signo externo sc. Absolutionis; aut, isto non apparente, peccata retineri, cum signo Absolutionis item negato. Ut pœnitentes ab impenitentibus dignoscantur: & illi plus septuagies ignoscatur: hi vero sint tibi sicut ethnicus & publicanus. Est autem Sacerdos primarius Operarius meus per Claves Absolutionis; huius vero Cooperarius est Confitens per actum sinceræ & contritæ humiliacionis; ad exemplum Publicani stantis rectò; & Magdalena lauantis pedes meos lacrymis; & respecti à me Petri flentis amatè.*

* *

L 2

QVÆ-

QUÆSTIO XXXI.

Quæ sīnt Partes Pœnitentia Materiales?

XLII. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANI Alij duas auant, Contritionem & Fidem. Alii tertiam addunt Nouam obedientiam, seu Opus bonum.

CALVINIANI duas, Mortificationem veteris hominis & vitiorum; ac Vivificationem per fidem. Vide Lutherio-cal.p.; q.8.4.

CHRISTVS. I. TERROR ex misericordia Legis non est Contritio, aut Mortificatione, nec pars Pœnitentiae. Nā, 2. Cor. 7. Quæ secundum Deū est Tristitia, Pœnitentiam in salutem stabilem operatur. Tristitiam hic vocat pudorem & molestiam cogitantis adire pœnitentiam, ut Mortuum ad hanc motuum verò ad rem pars rei non est. Vnde ibidem ait; Gaudeo, non quia contristasti estis ex pudore humano; sed quia conr̄istasti estis ad Pœnitentiam, id est, de fructu tristitiae gaudeo qui est impulsio, accessioque ad Sacramentum. Vide q. sequentem.

II. FIDES non est pars Pœn. eti prærequiratur.

1. Nam Mar. 1. Pœnitentiam agite, & Credite Euangelio. Act. 20. Testificans Iudeos & Gentilibus in Deum Pœnitentiam, & Fidem in Dominum Iesum. Vbi sanè clara fit distinctio fidem inter & Pœnitentiam.

2. Fides premit Pœnitentiam, & gignit. Ionæ 3. Crediderunt primum Niniuis in Deum, & deinde pradicauerunt ieunium, & indui sunt fæcū.

III. Non sunt pars pœnitent, omnia Opera bona, quæ post iustificationem

sunt: sed fructus sunt digni pœnitentia.

IV. Nec Mortificatione & Vivificatione Caluiniana sunt partes. Quia & illa sunt fructus pœnitentia, ipsaq; Iustificatio: atqui hanc præcedit pœnitentia. Ezech. 18. Si pœnitentiam egerit impius; iniquitatum eius non recordabor. Dixi LUC. 13. Nō sp̄ pœnitentia habueritis, omnes similiter peribitis. LUC. 24. Oportet predicare Jan. & remissionem peccatorum.

V. Contritio, Confessio & Satisfactio, sunt partes Pœnitentiae illius, quæ ad remissionem peccatorum in Sacramento ordinatur: Alioquin pœnitentia virtus, est simplex partium nescia. Ad Pœnitent. sacramentum igitur pertinet, i.e. Contritio. Ióel. 2. Scindite corda vestra. Ps. 50. Cor contritum & humiliatum Deus nondespicias.

2. Confessio Num. 5. Vir sine mulier cum fecerint ex omnibus peccatis, quæ solent hominibus accidere, Confitebuntur peccatum suum. Mat. 3. Baptizabantur ab eo confitentes peccata sua. Act. 19. Multi credentes venerabantur, Confitentes & annunciantes alium suos.

3. Satisfactio per opera laboriosa, 2. Ebd. 9. Conuenerunt filii Israel in ieunio, & facies, & humus super eos: & Confitebantur peccata sua. Dan. 4. Peccata tua elemosynia redime. Mat. 11. Olim in cinere & cilicio pœnitentiam egissent.

4. David, 2. Reg. 2. 4. percussit cor suum: en. Contritio: Et dixit ad Dominum: Peccavi valde in hoc facto: en. Confessio: Porro en. satisfactio: sed precor Domine, ut transferas iniquitatem serui tui; quia stulte egimus. &c. Vertatur, obsecro, manus tua contra me. Publicanus, LUC. 18. Contritus non audebat oculos tenare in cælum: Confessus,

ait: Deus proptius es tu mihi peccatori: Satisfaciens tundebat peccatum. Prodigus, Luc. 15. Cōtritus factum detestabatur: confitens ait, Pater, recessui in cælum: & sorāte. Satisfactorius ait: Fac me sicut unum ex mercenariis tuis.

QUÆSTIO XXXII.

Contrito an sit Actio libera, Euangelica, parsque Pœnitentia?

XLIII. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANI RIGIDI: eam autem esse Terrorem ex locis suis, & Legis minis: Prædicta esse coadunata non, non Actionem liberam: Non opus bonum, quin spoliat, omni opere bono: ac pertinet ad Legem non ad Euangelium:

MOLLES contra & CALVINISTÆ docent cum Catholice Orthodoxis.

CHRISTVS. Speculum veræ Pœnitentiae mea præbuit Magdalena; quā & verbis ipse testatus sum luculente, Luc. 7. Dimituntur ei peccata multa (Autoritate mea: non ullius virtute Sacramenti, nondum adhuc instituti.) *Quoniam DILEXIT multum: Non, quoniam fuit passa terrores: sed a me ex amore.*

2. Iacobi 1. Nunquid & demones credunt, & contremiscunt, adlatam ipsis pœnalem legem. Neque tamen idcirco pœnitentia contritionem habere censendi sunt.

3. Ter, & verè testatus est Petrus mihi: Ioan. 21. *Tu scis Domine, quia amo te: Idemque semper imperterritus egit; nisi quando, Mat. 14. caput mergi. At Modicæ fidei: Et ancillæ ad vocem terreti, immemor sui, Mar. 14. Ecce terror eum in peccatum negationis traxit: Amore autem mei suus conuersu fleuit amare.*

4. Pharisei quantos Legis terrores aut sentiebant, aut præferebāt hypocritæ: eos tamen Contritionem dixerit

nemo, nisi similis ipsis aut deterior. Nec Regis Balthasar ex conscientia teror ad visæ manus apparitionem, Contritio fuit: Dan. 5. &c. Nec Iudæ terror conscientia ex lœla memoria Legis quintæ in Decalogo.

5. Parumne clare David vim debitam asserit Contritioni, Ps. 50. *Cor contritum & humiliatum Deus non despiciens: atque Isaias Dominus: Ad quem respiciam, nisi ad pauperculum, & contritum spiritu, amore Læli Dei, & deinde etiam tremens sermone s meos penales, Ps. 35. Prope est Dominus ȳs, qui tribulato sunt corde.*

XLIV. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANI RIGIDI. Contritio est Passio coacta, non Actio libera.

CHRISTVS. At ego inquam, Mat. 3. Pœnitentiam AGITE. Iοel c. 2. Scindite corda vestra. Paulus Act. 17. Annunciat hominibus, ut omnes ubique Pœnitentiam AGANT. Imperatur, quod agamus, & agere possumus. Vide Lutherocalu. par. 3. q. 85.

XLV. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANI RIGIDI. Contritio pertinet ad Legem non ad Euangelium.

CHRISTVS. Ego dico, Mat. 4. Pœnitentiam agite; appropinquabit enim regnum celorum. Ego Luc. 5. Non veni vocare iustos, sed peccatores ad pœnitentiam. Ego, Mar. 6. mittens Apostolos prædicatum, prædicare pœnitentiam iussi: Meque explicavi post resurrectionem, Luc. vlt. Oportet prædicari Pœnitentiam, & remissionem peccatorum in omnes gentes. Petrus, Act. 5. verè dixit, Me exaltatum à Patre, ad dandam Pœnitentiam Israeli. Quin, Act. 11. Ergo & Gentibus Pœnitentiam dedit Deus ad vitam.

Hocque prædicauit, Act. 20. Vis cle-

L 3 actio-

ctionis, Aet. 26. Et quisquam adhuc
Contritionem ad Euangelium pertine-
re negabit?

2. Ego, Ezech. 36. Israeli promisi
Test. Noui nouum spiritum, & cor car-
neum pro lapideo; malleumque conteren-
tem petras, Ier. 23.

3. Lex vetus hoc differt à Noua, quod
nō habeat promissionem gratiæ: Nam,
Gal. 2. *Si ex Lege esset iustitia, Christus gratis
mortuus esset.* Rom. 4. *Qui operatur, ex Le-
ge, habet gloriam; sed non apud Deum.* At
verò, 2. Cor. 3. *Idoneos Nos fecit Ministros
Noni Test. non Literā, sed Spiritu. Literae-
nim occidit, Spiritus a. viuificat.* Nā, Ps. 50.
Sacrificium Deo Spiritus contributus. E-
zech. 18. *Si impius egerit paenitentiam, vita
vivet.*

4. Lex solum terneret; non Euange-
lium? Et vero hoc longe horribilius ter-
ret illā, minaturque gehennas. Mat. 3.
*Cuius ventillabrum in manu eius. &c. paleas
autem comburunt igne inextinguibili.* Sic pa-
sim comminor gehennas, vermes im-
mortales, Tenebras extiores, strido-
rem, supplicia, &c. Non erubesco Euange-
lium: *Virtus enim Dei est in sautem omni
Credenti. &c. Reuelatur enim ira Dei de calo
super omnem impietatem & iniustitiam. &c.*
Atque tanto minus spoliat bonis ope-
ribus hominem Contritio, ut quidam
errare malunt *inimici crucis.*

QVÆSTIO XXXIII.

*Contritio unde, Qualis, Quanta
esse debet?*

XLVI. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANVS Kemnitius affingit Conc. Tridentino, quod stabilitat Pelagianismum, ac doceat Nos a peccatis liberari, non Dei gratiā, sed nostris meritis.

LUTHER ANI tamen omnes & Caluiniani
in hoc consentiunt nobiscum.

CHRISTVS. Dixi. Mat. 18. *Si quis Ecclesianon audierit, sit tibi sicut ethnicus & pu-
blicanus.* At Vniuersal s Ecclesia mea in
Conc. Tridentino definit ac sèpius
stabiliuit istud: *Contritio seu Pœnitentia est Donum Dei, nec potest sine spe-
ciali gratia obtineri.* T este verbo facto-
que meo. Nam, Luc. 22. *Me negauit Pe-
trus tertium; nec resipuit, donec ego con-
versus respxi Petrum: & fleuit amare. Pul-
chre S. Amb. lib. 10 in Luc. Quos Iesu
respxit, plorant delictum. Negauit Pe.rus, &
non fleuit; quia non respexerat Dominus. Ne-
gauit tertio. & respxit I. sus. & ille fluita-
mēre. Ita Ezech. 36. *Aufferam vobis cor la-
pideum, & dabo vobis carneam: ecce Dei
opus ac donum.* Ita Tim. 2. *Ne quando de
illis Deus ponit.* & respxit: à diaboli le-
ques.*

XLVII. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERVS solus negat odium peccati præteriu-
paenitentia includi: nouam vitam s. siccere solam.

Contradicunt ei cæteri Lutheranistæ omnes.

CHRISTVS. Ego verò, Matth. 23.
& alibi sèpius Scibarum ac Phariseorum
coarguo peccata. Sic & Aet. 7. Stephanus.
Aet. 13. Paulus. Aet. 2. & 3. Pe-
trus. S. c. Deus, Gen. 3. *Quare hoc fecisti?*
Gen. 4. *Cayn quid fecisti?* Sic Prophetæ o-
mnes in memoriam reducunt peccata.
Plena exemplorum scriptura est. Mag-
dalena, Luc. 7. vetera peccata defleuit.
Luc. 19. Zachæus pro præteritis satisfe-
cit.

XLVIII.

XLVIII. ANTICHRISTIANISMVS. *LVTHERVS & CALVINISTÆ negant esse Contritionem necessariam remissionei peccatorum.* *repauperem. Ita dole, quantum tibi posse videris, exemplo David, Petri, Magdalena. &c.*

LVTHERANI potiores affirmant Nobiscum.

CHRISTVS. At primam, ut maxime necessariam, Prophetæ, Baptista, Ego, & Apostoli prædicauimus pœnitentiam; à qua abesse nequit Contritio. Apoc. 2. *Poenitentiam age, & prima opera fac. Sin autem, veniam tibi cito. &c.* Ezech. 18. *Proiecute à vobis prauitates; & facite vobis cor nouum.*

2. Ita mandaui: *Poenitemini: proinde quin necessaria sit Contritio, dubitare nefas.* Nam, Mat. 19. *Si vis ad vitam ingredi serua mandata.*

3. Vx dixi impœnitentibus. Mat. 23. *Quoties volui congregare filios tuos. &c. & noluiſtis?*

XLIX ANTICHRISTIANISMVS. *LVTHERO-CALVINISTÆ fingunt à Papistis requiri contritionem simpliciter Perfectam iræ Dei æqualem: quæ, vt impossibilis, adigat homines ad desperationem aut hypocrisin.*

CHRISTVS. Verè Psaltes, 89. *Quis nouit potestatem iræ tuae; & præ timore tuo iram tuam dinumerare? Infinitæ iræ nulla humana contritio finita potest æquari: proinde nec in quam præcepta fuit. Sat mihi, vt Diligi, Sic & conuersti in toto corde. 2. Par. 30. Dominus bonus propitiatur cunctis, qui in toto corde requirunt eum. Velle tuum postulo totum: Sentire tuum da, quod vel habes, vel accipis plus minusue Penso ego, ex quanto, non quantum dolea. Ideo Ita. 30. Quo momento reuersus ingemueris filiusseris. Næ. Ecc. 11. Fas est in consilio Dei subiungere ista.*

QVÆSTIO XXXIV.

Effectus Contritionis an sit Remissio pec. etiam solum cum Voto Sacramenti?

L. ANTICHRISTIANISMVS. *VTHERO-CALVINISTÆ negant: Aiunt Lutherani, vt Kemnitius.*

CHRISTVS. Experta secus Magdalena est, Luc. 7. *Remittuntur ei peccata multa, Quoniam dilexit mulum, ex, & cum qua fluxit Contritio iustificans, & dilectionem testificans. Sic Daniel c. 4. Peccata tua eleemosynis redime. Tob. 12. Eleemosyna à morte liberat; & ipsa est, quæ purgat peccata. Quæ de eleemosynis pœnitentium accipi oportet: nam ijs iusti remissorum pec. penas redimunt: iniustis nil iuuantur.*

LI. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERO-CALVINISTÆ aiunt, ad desperationem, vel hypocrisin homines induci per postulationem perfectæ Contritionis Papistæ.

CHRISTVS. 1. Ego verò qualem requisui Dilectionem ex toto corde. &c. perfectam; talem & Contritionem esse pœnitentis oportere in Magdalena, cæterisque ad me conuersis peccatoribus, ostendi. Quocirca perinde esse vtraque perfecta in pœnitentibus protestis in Voluntate quidem auersa ab peccato, & conuersa ad Deum perfecta; in sensu autem inferioris animæ, quam-

nam humana patitur fragilitas. 2. De tali Moyse, Deut. 30. Si ductus poenitudo ne cordis, reuersus fueris ad Dominum in toto corde, & tota anima tua; miserebitur tui. Sic & 3. Reg. 8.

3. Ita Niniuitæ contriti se conuerterunt; & iram Dei auerterunt. Sic plures. Ece a Contrito fieri momento potest: Adeo, Eccl. 11. Facile est in oculis Dei subito honestare pauperem.

LII. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERO- CALVINISTÆ negant Contritionem esse causam remissionis peccatorum; et si ad eam afferant esse necessariam: Quin nec eam cum Voto Sacramenti causam tandem.

CHISTVS. 1. At verè Ps. 50. Sacrificium, sc. Propitiatorium Deo Spiritus contributus. Teste exemplo Publicani, Zachæi, Matthæi, Petri flentis, & Magdalena, & ex Saule Pauli. Ionæ 3. Vedit Deus opera eorum Niniuitarum: quia conuer- fisiunt de via sua mala & misertus est Deus.

II. Quin contritio voto Sacramenti remissionem operatur. Vnde Ezech. 33. Impietas impi non nocebit ei, in quaunque die conuersus fuerit ab impietate sua. Ecce, Luc. 15. prodigo reuertenti pater occurrit, osculum pacis offert. Tantum Ps. 31. Dicit: Confitebor aduersum me iniustiam meam: Et tu remisisti impietatem meam.

Nimirum, quia, Prou. 8. Ego diligenter me diligo: Hinc, 1. Pet. 4. Vniuersa delicia operis charitas. Vnde, 1. Ioan. 1. Nos scimus; quia translati sumus de morte ad vitam: Quoniam diligimus fratres. Et qui non diligit, manet in morte.

QVÆSTIO XXXV.

Num que peccata; quot, quantaque sint irremissibilia Pœniten- tientia?

LIII. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANI sub initio Pœnitentiam esse Sacra- mentum negarunt. Dei vel averterunt, & amarunt; sed se a iis cum erroribus.

CALVINISTÆ vero negant prætractè. Vide in Lutherio-c. p. 3. q. 80.

In quo sunt Nouatiani, negantes grandiora sceleris vlla vñquam expiari Pœnitentia posse. Vide ibid. q. 91.

CHISTVS. Mea aut Vox euocantis è quibuscumque miserijs est generalis sine excepcione vlla, Mat. 11. Ie- nite ad me omnes, qui laboratis, Sub pecca- tis, & oneratis estis grauamine conscientiarum, & meritarum Iliade pœnali um: & Ego resciam vos. Haec In uitatio est ad peccatores.

2. Promissio item mea ad Petrum constat, Mat. 16. Vniuersalis: Quodcum solueris super terram; solutum erit & in celo. Ad Apostolos, corumque Successores, Mat. 16. QVÆSTVNQVE solueritis super terram, erunt soluta & in celo. Ibidem quo que de NVMERO peccatorum: Non du- usque sepius sed usque septuages septies.

3. Exhibitio Promissi a me facta est Petro, Ioan. 21. Pasee oves meas. A postolis omnibus ipsique S. Sacerdotio: Ioa. 20. Accipite Sp. Sanctum, (simil insufflauit in eos) QVORVM remisit iuris peccata, (sine exceptione) remisentur eis.

4. Exemplis constat idem. Act. 7. Stephanus orauit pro ijs etiam, qui restitu- runt Spiritu sancto. Petrus, Act. 8. etiam Simonem Magum pœnitentia mo- puit. Paulus, 2. Cor. 2. Audierunt

vos fornicatio, qualis nec inter gentes; ut v-
xorem patris sui aliquis habeat. Huic tamen
correpto ac pœnitenti condonauit.

5. His adde repetita altius: In Regibus Israel, quis Achabo scelerior? 3. Reg. 12. In Iuda regno quis peior Manasse? 2. Paral. 33. Pœnitentibus tamen veniam obtigit. Et Iudæ proditori eam obtuli ipse, ac sæpius.

6. Prophetæ vniuersè clamant, ut Ezech. 18. 33. Nolo mortem peccatoris. Sic Isa. 1. 55. Jer. 18. &c. Ioel. 2. OMNIS, qui inuocauerit Nomen Domini, saluus erit: at omnis serio contritus inuocat Dominum. Hinc, ibid. Inter vestibulum & Altare plorabunt Sacerdotes ministri Domini, & dicent: generaliter, Parce Domine, parce populo tuo. Quin & Niniuiti, prædicauit Ionas & Rex Iohann. 3. Operiantur fatus homines, & iumenta, & clament ad Dominum in fortitudine. Et ego Omnes peccatores suscepit; Quin Agnus fuit a sum Dei, qui tollit peccata mundi, quot, quanta, qualiacunque sint.

QVÆSTIO XXXVI.

Contritus ex timore poena Seruili, an si bona?

LIV. ANTICHRISTIANISMVS.
LVTHERVS. Seruiliis timor hypocritas facit, au-
gerque peccatum.

LUTHERO-CALVINISTAE vero eam adpro-
bant, ut bonam, nobiscum.

CHRISTVS. 1. Ego multis studui timorem inutere gehennæ per & minas, & increpationes. Mat. 5. 13. 24. 25. Mar. 9. Luc. 12. Sic & Præcursor meus, Mat. 3. Genimina viperarum, quis vobis de-monstravit fugere à venturaria? Sic Psaltes.

7. *Nisi conuersi fueritis, gladium suum vibrabit. &c.*

2. Ut ille timor est: Nam Eccl. 1. Timor Domini expellit peccatum: cap. 25. est initium dilectionis eius. Isa. 26. At timore tuo concepimus, & peperimus spiritum salutis. Mat. 1. Si ego Pater vester, ubi est honor meus? Si Dominus, ubi timor meus?

3. Hinc mandaui, Matth. 10. Timete eum, qui potest corpus & animam perdere in gehennam.

4. Hinc eundem timorem inspirat Deum: Rom. 8. Non accepisti Spiritum servitutis iterum in timore: sed accepisti Spiritum adoptionis filiorum. &c.

QVÆSTIO XXXVII.

An si necessaria CONFESSIO de Iure diuino?

LV. ANTICHRISTIANISMVS.
LVTHERANI Vtile ac necessariam aiunt; ne-
gantque:

CALVINISTÆ vllam esse necessariam per-
negant, cum Montanistis, Nouatianis, Massa-
lianis, &c.

CHRISTVS. I. Quia nolo mortem peccatoris; sed magis ut conuertatur, & vi-
uat: Ideoque non veni vocare inflos ad pœn-
sad peccatores: idcirco hi quoque tenen-
tur iure diuino circumspicere sibi re-
conciliationem cum Deo. At huic ne-
cessarium est unicum illud, post baptis-
mum, Confessionis medium Sacerdoti
faciundæ: Quocirca ad hanc tener iuri-
re diuino peccatores necesse est. Atq;
ea causa Iudices constitui Sacerdotes,
lapsorum reconciliatores. Iudicium ve-
rò nequit fieri, aut fingi, sine prævia cau-
ſe cognitione:

M

Quo-

Quocirca ea est per Confessionem explicanda.

II. HAE C equidem istis manifestauit:

1. Promissione Principi soli Apostolorum facta, Mat. 16. *Tibi dabo Claves regnicælorum; & quodcumque solueris super terram, eris solutum & in cælis: & quodcumque alligaueris. &c.*

2. Apostolis vniuersis promissi, Mat. 18. *Quæcumque alligaueris super terram, erunt ligata & in cælis: & quæcumque solueritis. &c.*

3. Exhibitio promissæ Potestatis, Ioa. 20. *Accipite Sp. Sanctum, quorum remiseritis peccata, remittentur eis: & quorum retinueritis, resenta erunt. Itaque iure diuino tenentur Peccatores sese Deoreconciliare de peccatis, eaque Confiteri; Sacerdotes eadém audi re; audita iudicare; iudicata remittere, aut retinere.*

III. VSVS APOSTOLORVM tollensis sic frequentauit.

1. A& 19. *Multi credentium veniebant, CONFIDENTES & annunciantes ACTVS SVOS. Multi autem ex eis, qui erant acriora sectati, contulerunt libros & combusserunt coram omnibus. At Credentes dicuntur post baptismum: ergo Confidentes sunt lapsi post baptismum resipientes: Et in specie actus suis confidentes: Idque non solum Deo; sed etiam Paulo. Neque huic facto sic necessario præcessit vlla humana institutio. Quare necessatio dandum Institutionem Confessionis à me esse diuinam.*

2. DEINDE 2. Cor. 5. *Dedit nobis, ait testis meus, Mysterium Reconciliationis, & posuit in nobis Verbum reconcilliat. Pro Christo er-*

golegatione fungimur. At quiverò Legatus ad Regem alteri reconciliandum fungi munere hoc nequit, nisi pernoscat causam vi potestatis sibi factæ: unde alter cam edicere tenetur, ac Legatus subiicere iudicio.

3. AD HÆC Iac. 5. *Confitemini alterum peccata vestra: Neceſitatem isthæc testatur adhortatio, ad Confitendum Peccata, Homini.*

4. SIMILITER I. Ioa. 1. *Si Confitemur peccata nostra, fidelis & iustus est, ut Remittat nobis pec. nostra, & emundet nos ab omni iniquitate. Non dicit, Si confitemur nos peccatores in genere; sed in specie peccata nostra.*

IV. FIGVRÆ istius ritè præcesserunt: Sicut Baptismi in Arca Noe: in circumcisione; in Transitu maris rubri: in Probatica piscina: in Baptismo Ioannis: in Christi Promissione, Ioa. 3. *Nisi quis renatus. &c.* Figuratum pariter respondit in Institutione, Mat. vlt. *Baptizate omnes. &c.* in que Vſu. Sicut præerunt typi Eucharistici in Oblatione Melchisedech: in Panibus propositionis: in Agno paschali, in Multiplicatione panum: in Promissione Christi, Ioa. 6. Et Res Figurata respondit in Institutione: in que Vſu.

Sic & de Confessione pec. liquent eadem.

Deus eam in lege naturæ exegit: In Lege Moysis præscripsit: Ego eam in Euangeliō, figuris expressi: Promisi: Institui: Apostoli celebrarunt Vſu facti, dicti, scripti.

I. IN LEGE NATVRÆ, Deus exegit Confessionem peccati, Gen. 3. ab

Adam

Adam & Eva: Gen. 4. ab Cayn. Et confessio oris, & peccati specialis; idque coram Ministro Dei angelo sic interrogante non solum cordis, peccati in gente, & coram Deo solo. Atqui & **Sacerdos Angelus Domini est. Malac. 2.**

II. IN MOSAI CA. Leu. 13. 14. Iudicium lepra solis creditum est Sacerdotibus inspectoribus, ac iudicibus lepræ. Et ego eam approbaui Mat. 18. Offende te sacerdii. Num. 5. & Leu. 5. Confessioni addidit Deus, loco Satisfactionis, Oblationem Sacrificij. Num. 5. *Vir, siue mulier cum fecerint ex omnibus peccatis, quæ solent hominibus accidere, & per negligentiam transgressi fuerint mandatum Domini atque diligerint; confitebuntur peccatum suum, quod fecerunt expresse, habetur in hebreico.* Luit. 5. *Agat penitentiam pro peccato.*

Quod si in Vet. Test. instituta Confessio fuit iure diuino necessaria; vbi nulla impendebatur Absolutio: quanto magis in Nouo?

III. IN EVANGELIO. Mat. 3. Mar. 1. Accurrentes ad baptismum Ioannis confitebantur peccata sua. *Tan. II.* De excitato Lazaro dixi Apostolis: *Solute eum, in figuram Ministerij instituendi.* Quare Ecl. 4. *Non confundaris confiteri peccata tua.*

QUÆSTIO XXXVIII.

An dimissa culpa quandoque poenam remaneat temporanea?

LVI. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANI cum Lutherò affirmant Nobiscum.

CALVINVS cum Lutherò & Calvinistis negant. Vide Luther-*c.p. 3. q. 98.*

CHRISTVS. Nolo. Veteris Te-

stamenti dicta, factaque sat testantur; perspè temporalem peccatoribus remanere luendam poenam, cuius donata.

1. Cùm enim Deus sit idem & non mutetur, semper & Iustus, & Misericors; misericordia tamen superaltet iudicium: idcirco licet in culpe veniam sit nunc facilior, placatus à me restitutore Amicitiae suæ ad nos: tamen Iustitiae pactum in utramque stat partem, ad & præmia iustorum, & supplicia peccatorum iustitiae diuidenda cuique prout gessit. Hinc David, 2. Reg. 12. adulterij, homicidij, culpa donata, penas expendit morte filij. Idem, 2. Reg. 24. ob numeratum populum penitens in gratiam recipitur: optio tamen ei facta est bellum, famis, aut pestis, in partem poenæ, idque ad peccatum præteritum luendum; non ad caendum futurū. Ideo & flebat de peccato ad Satisfactionem; non de futuro ad cautionem.

2. Item Sap. 10. Sapientia eduxit eum Adamam à delito suo. & tamen ecce temporalem poenam, Gen. 2. mortem morieris: Rom. 5. Et ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt: peccato originis remissio poena, tamen subeunda luperest.

3. Dominus, Exo. 32. ob Moysi preces peccatum adorati vituli dimiserat; multa tamen millia sunt ob id imperfecta.

4. Ad preces Moysis, Num. 14. murmuratio populi remissa fuit; in poenam tanien omnes mori in deserto oportuit, præter Caleb, & Iosuen.

5. Moyses & Aaron lux ad petram incredulitatis veniam obtinuerunt; non poenam tamen evaserunt, quin more-

M 2 rentur

rentur ante ingressum terræ promissæ.
Num. 20. Ideo, i. Cor. 11. ob indignam Synaxis, inter vos multi imbecilles, & dormunt multi, ecce pœnam temporariam: Verum à Domino corripimur, ne cum hoc mundo damnemur. ecce remissam culpā. Propheta, 3. Reg. 13. inobediens vocis Domini à leone occiditur in pœnam: licet impetrarit veniam.

QVÆSTIO XXXIX.

Num que Opera bona sibi Satisfactoria pro reatu pœna temporalis?

LVIII ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANI aiunt, Pœnas temporalibus committitis per spontaneas pœnas posse Dei manu vin dicem præueniri & auerti.

CALVINIANI id perneggant: in meo. Lutheri-c.p.3.q.99.

CHRISTVS. Atego docui genimina viperarum fugere à ventura ira, Mat. 3. Lu. 3. Idque per prædicatam Pœnitentiam, & fructus dignos pœnitentia.

2. Ego Matt. 12. Lu. 11. contra duræ ceruicis viros dixi: Viri Niniuitæ surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam: quia pœnit. egerunt in prædicacione Ione. Et ecce plus, quam Linas hic. &c. Unde Pater meus, 2. Paral. 7. Si clausero celum. &c. & conuersus populus de precatus me fuerit; ego exaudiām de celo. &c. Dan. 4. Quamobrem consilium meum plueat tibi, & peccata tua eleemosynis redime. Sic, sic Luc. 21. Fugite à ventura ira, quæ superueniet universo orbi. &c. Et tanquam laquens superueniet in omnes.

LIX. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERANI. Castigationes à Deo immisæ ut ferent

dæ sunt; ita vel suscepit sponte, vel ab Confessori ieiuniorum, ad reatus pœnam temporalem expiandam, temnentes sunt & reciendæ.

CHRISTVS. I. De sponte accerfisis, assumptisque pœnis, odio sui & peccatoris, & peccati; amoreque mei imitandi, dixi, me in exemplum proposto, in frumenti grano mortuo humi: Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ioan. 12. Quare, si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi Ego sum, illuc & minister meus erit. Ego autem passus sum & mortuus, quia Volui. Sic & vos voluntaria in patientia vestra possidebitis animas vestras.

2. Iob, vlt. Inspicient r locutus sum in die me ipse reprehendo, & voluntarie ago pœnitentiam in fauilla & cinere.

David sponte visitauit fletus, ieiunia, humicubationes, flagella, facos. Achab iniustas le humiliauit, 3. Reg. 12. Itemque Niniuitæ egerunt ipsi ieiunia, cineres, facos, fletus, orationes. Ione 3.

II. De iniunctis ab Confessorio fatus dixi Mat. 18. Quecumque alligereris, in seu culpis, seu pœnis, alligata erunt. Quibus igitur sit potestas a ligandi culpas, quanto magis & pœnas aliquas? Idque culpis etiam remissis; sc. sic expositente post condonatricem. Misericordiam iustitiam Dci.

LX. ANTICHRISTIANISMVS.
LUTHERANVS Melanch. Oratio, Jejun. Elec. non sunt opera Satyriæ, nisi ex humana traditione & ceremoniosa fictione; ac proinde inutilia sunt. Kennit. Bona quidem sunt in se; non tamen superstitiones satisfactoria in ali die, modo numero, re, &c.

CHRISTVS. De istorum singulis mea fecis clamant exempla facti; qui perdidi & pernox in Orationibus perfisi; qui XL, dies Ieiunauit; qui esu- rien-

rientes cibaui; qui nullum non Misericordia opus qua spiritale, qua corporale exercui prorsus asceticè; causaque nullà mei, sed exempli sola, meritique vestri pro vobis.

1. De Oratione docui: Luc. 18. *Quoniam oportet semper orare, & non desicere: Et verò sic orare. Dimitte nobis debita nostra, culparum iuxta & pœnarum.* Id quod velut explanat Apostolus, Iac. 5. *Confitemini alterutrum peccata vestra, & orate pro inuicem, ut saluemini, sc. à debitibus.* Multū enim valet deprecatione iusta & fiducia. Quin etiam, Luc. 6. & 23. *Orate pro fœrquentibus & calumpniantibus vos; ut sitis filii Patri vestri, qui in cœlis est:* Idque in & remissionem culpæ ac pœnae ipsorum, & in partem vestre Satisfactionis, & in cumulum meritorum vestrorum: omnia hæc in gloriam meam ac Dei. Quare, Mar. 7. *Perite, & dabitur vobis.* Nam, Eccl. 2. *Quis inuocuit eum, & despexit illum?* Eccl. 3. *Qui diligit Deum, exorabit pro fœcatis, & Continebit se ab illis, & in oratione dierum exaudietur.* Etiam Leuit. 4. *Rogabit pro eo Sacerdos & pro peccato eius, & dimittet urei.* Deque me Sacerdote Sacerdotum vere, Rom. 8. *Quis est, qui condemnet? Christus IESVS qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis, ut omne debitum dimittatur.*

2. *Ieiunij pars est ad satisfactionem, cuius plena exemplorum Biblia: Moysis, Exo. 24. & 34. Deut. 5. v. 9. Israëlitarum, Leu. 10. v. 26. 2. Reg. 7. v. 7. in Masspha, 1 Esd. 1. & 4. Heft. 4. Machabœorum. Daniel, c. 10. Niniutarum Ione. 3. Christi, Mat. 4. Annæ; Luc. 2. Apostolorum, Mat. 9. Cum auferetur ab eis sponsus, tunc ieuinabunt. Luc. 5.*

3. De Eleemosynarum vi ad expiationem & satisfactionem vetera repetere quid attinet: cum, Prou. 21. *Facere misericordiam magis placeat Deo, quam visitam:* Idcirco Mat. 5. *Euntes dicite, quid est; Misericordiam volo, & non sacrificium illud Iudeorum, Sensit, cui dixi: Mat. 18. Seruo nequam, omne debitum dimisi tibi, quia rogaisti me: Nonne ergo oportuit & te miseri-ri conserui tui; sicut & Ego tui misertus sum?* *Dimittite, & dimittemini: dabite, & dabi-tur vobis.*

Quantæ manebant pœnae culpas Prödigi, Publicani, in Adulterio de-prehensæ, Zachæi defraudatoris, Pec-catorumque cœterorum, quos suscep-i: at omne debitum dimisi placatus vel oratione, vel eleemosyna, aut fletu ac pœ-nitudine.

QVÆSTIO XL.

An iustificatus verè possit Deo satisfa-cere pro temporali-pana?

LXI. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERO CALVINISTÆ pernegant,
Vide Lutherocal. p. 3. q. 10.

CHRISTVS. 1. Vox Clamantis est, Luc. 3. *Facite fructus dignos pœnitentie-* sc. non solam vitæ nouitatem, & legis obseruationem; sed etiam restitutione iniuriæ aut damni, & emendatione vi-tæ: iuxta vñanimem S. Patrum Consen-sum. *Digni fructus sunt, qui iniuria m co-pensant factam Deo;* idque ad æquali-tatem proportionis iuxta lœsi Dei acce-ptationem.

2. Rectè, 2. Cor. 7. inter dignos fru-

M 3 Etus

Etus sanctæ tristitiae ponitur Vindicta,
seu assumpta sponte, seu iniuncta: & ea
est Satisfactio ipsa.

3. Scripturæ de meritis vitæ æternæ^{huc faciunt. Ut Matt. 20. Voca operarios,}
^{& redde illis mercedem, sc. denariorum, id est,}
^{vitam æternam. De hac 2. Tim. 4. Repor-}
^{sita est mihi corona iustitiae. &c. At hæc la-}
^{borum est merces.}

4. Isa. 1. Deus promittit perfectam
remissionem ijs, qui se & lauerint, & ex-
ercuerint operibus misericordia. Clariè
Prou. 16. Misericordia & veritate redimi-
zur iniquitas: Redemptio autem est Sa-
tisfactio.

II. Ecce omnia in Vnctione ea ad-
sunt, quæ sacramenti sunt. *Infirmatur*
quis in vobis, probabiliter ad mortem?
Inducat Presbyteros Ecclesie, & orent super
eum, *Vngentes eum oleo*, in nomine Domini,
benedicto: Ecce Ritum, seu signum ex-
ternum ac perennaturum: Idque rei Sa-
cra:nam *Et oratio fidei*, id est Verbum
sacramentale cum oleo, *SALVABIT in-*
firmum per collatum gratiam. Nam *Si in*
peccatis sit, remittentur ei, infallibiliter ex
opere operato. Ecce promissionem ab-
solutam ac certam; quæ necessario p̄f.
supponit Institutionem: Porro per acci-
dens, (i Deo sic visum) & alleuiabit eū
Dominus, tum mcerore pressum animū,
seu pusillanimitate deiectum; tum &
subinde corporis morbum mitigabit.
Atque id signum Institutum est Noui
Testamenti solius; est perpetuum, non
breue, sed quamdiu infirmi erunt:
Est rei sacræ Remissionis peccatorum,
Salutisque conferenda per applica-
tionem Vnctionis.

III. Ille curandi ritus est vere Sacra-
mentalnis; & non miraculi instar. Nam
miraculum non dicitur certos corporis
defectus; sed indifferens est ad omnes,
ad cæcitatem, claud. furd. lepram. &c.
Athic Infirmatur quis, decumbens ad
mortem quasi.

2. *Inducat presbyteros*: at donum mira-
culorum non est proprium vnius ordi-
nis hominum.

3. Nec in his est vllijs præscriptio ma-
teriæ: *athic est olei.*

4. Nec ijs additur infallibilis promis-
sio; ut hic, *Et oratio fidei. &c.*

5. Nec ijs remittuntur peccata:

6. Nec eadem pertinent ad omnes;

vt ea,

V. DE EXTREMA VNCTIONE, ORDINE & Matrimonio.

QVÆSTIO XLI.

*An Extrema Vnctio sit vere & proprie di-
ctum Sacramentum?*

LXII. ANTICHRISTIANISMVS.

LVTHERVS: Ritus est; non Sacramentum.
CALVINO & Lutheranis cum Walden-
sibus, Wiclefistis. &c. non est Sacramentum,
sed ridiculum vnguentum.

CHRISTVS. I. Vnctio infirmoru
verè est Sacramētum, à Me institutum;
quia ab S. Iacobo promulgatum intre-
pide, & indubie, ex certa scientia sua In-
stitutionis meæ. Alioquin temeritatis
excusari non posset, qui adeo mandaret
vsurpari ad modum ritumque cætero-
rum Sacramentorum id, quod à me, vt
Sacramentum ritè institutum, non ac-
cepisset.